

Első jogalapjában a Bizottság úgy érvel, hogy amikor az Elsőfokú Bíróság egyrészt megállapította, hogy a Bizottság „elmulasztotta” a 2001. augusztus 3-i kifogásközlésében a Schneider és a Legrand piaci helyzete között fennálló támogatással kapcsolatos kifogás megfogalmazását, és másrészt, hogy e megfogalmazás nem járt volna „semmilyen különleges technikai nehézséggel”, figyelmen kívül hagyta a res judicata tekintélyelvét, helytelen ténymegállapításokat tett, elferdítette a tényállás értékeléséhez rendelkezésére álló bizonyítékokat és megsértette az ítéletei indokolásával kapcsolatos kötelezettségét.

Második jogalapjában a Bizottság úgy érvel, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen minősítette a tényeket, tévesen alkalmazta a jogot, és megsértette az indokolási kötelezettségét, amikor úgy találta, hogy a T-310/01. sz., Schneider Electric kontra Bizottság ügyben 2002. október 22-én hozott ítéletben megállapított eljárási hiba magánszemélyek számára jogosultságot keletkeztető jogszabály „kellően egyértelmű” megsértésének minősül.

Harmadik jogalapjában a Bizottság úgy érvel, hogy az Elsőfokú Bíróság téves ténymegállapításokat tett, elferdítette a bizonyítékokat, helytelenül minősítette a szóban forgó tényeket, és tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy találta, hogy „kellően közvetlen okozati összefüggés” áll fenn a jogsértés és a megállapított kár második része – azaz a Schneider és a Wendel-KKR között a Legrand SA vételáráról folyó tárgyalások idő előtti lezárása – között.

Negyedik jogalapjában a Bizottság arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette az öt terhelő indokolási kötelezettséget, mivel a jogsértés és a megállapított kár különböző részei közötti okozati összefüggéssel kapcsolatos érvelésében ellentmondásos az indokolás.

Ötödik jogalapjában a Bizottság arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság pontatlan ténymegállapításokat tett, elferdítette a bizonyítékokat, és tévesen alkalmazta a jogot, amikor nem állapította meg, hogy a Schneider hozzájárult a megállapított kár második részének egészéhez. E vállalkozás több tekintetben is megszegte a kár elkerülése vagy enyhítése érdekében kellő gondossággal való eljárásra vonatkozó kötelezettségét, többek között amikor nem nyújtott be ideiglenes intézkedés iránti kérelmet a Legrand eladásával kapcsolatban állítása szerint öt terhelő kötelezettséget illetően, és amikor olyan időpontot választott e vállalkozás eladására, amikor semmilyen ilyen értelmű kötelezettség nem terhelte.

Hatodik jogalapjában a Bizottság azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság *ultra petita* járt el, tévesen alkalmazta a bizonyítási teherrel kapcsolatos szabályokat, és megsértette a védelemhez való jogot, amikor a kár olyan részét állapította meg, amelyre nem hivatkozott a felperes vállalkozás.

Végül hetedik és utolsó jogalapjában a Bizottság arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a Schneider részére a kár második részének bekövetkeztétől, azaz 2002. december 10-től számított kiegyenlítő kamatokat ítél meg.

Az Elsőfokú Bíróság (kibővített negyedik tanács) T-58/05. sz., Centeno Mediavilla és társai kontra az Európai Községek Bizottsága ügyben 2007. július 11-én hozott ítélete ellen Clara Centeno Mediavilla, Delphine Fumey, Eva Gerhards, Iona M. S. Hamilton, Raymond Hill, Jean Huby, Patrick Klein, Domenico Lombardi, Thomas Millar, Miltiadis Moraitis, Ansa Norman Palmer, Nicola Robinson, François-Xavier Rouxel, Marta Silva Mendes, Peter van den Hul, Fritz Von Nordheim Nielsen, Michaël Zouridakis által 2007. szeptember 28-án benyújtott fellebbezés

(C-443/07. P. sz. ügy)

(2008/C 22/39)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbezők: Clara Centeno Mediavilla, Delphine Fumey, Eva Gerhards, Iona M. S. Hamilton, Raymond Hill, Jean Huby, Patrick Klein, Domenico Lombardi, Thomas Millar, Miltiadis Moraitis, Ansa Norman Palmer, Nicola Robinson, François-Xavier Rouxel, Marta Silva Mendes, Peter van den Hul, Fritz Von Nordheim Nielsen, Michaël Zouridakis (képviselők: G. Vandersanden és L. Levi ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: az Európai Községek Bizottsága, az Európai Unió Tanácsa

A fellebbezők kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül az Európai Községek Elsőfokú Bíróságának a T-58/05. sz. ügyben 2007. július 11-én hozott ítéletét;
- következésképpen a Bíróság adjon helyt a fellebbezők által az elsőfokú eljárásban előterjesztett kereseti kérelmeknek, ennél fogva
 - semmisítse meg a fellebbezők besorolására vonatkozó határozatokat, amennyiben e besorolás az új személyzeti szabályzat XIII. melléklete 12. cikkének (3) bekezdésén alapul;
 - rendelkezék a fellebbezők előmenetelének a kinevezési határozattól számított újbóli megállapításáról – ideértve az így helyesbített besorolási fokozatban szerzett szakmai tapasztalatuk, előmenetelhez való joguk és nyugdíjjogosultságaik érvényesítését – azon besorolási fokozat alapján, amelybe az alkalmassági lista létrehozásához vezető versenyvizsga-kiírásnak megfelelően kellett volna őket besorolni, akár a versenyvizsga-kiírásban szereplő besorolási fokozatba, akár a személyzeti szabályzat új rendelkezéseinek osztályozása szerint ezzel egyenértékű besorolási fokozatba (és a 2004. május 1-je előtt hatályos szabályoknak megfelelő fizetési fokozatba);

- ítéljen meg a fellebbezők számára az Európai Központi Bank árfolyama alapján számított késedelmi kamatot a kinevezési határozatban szereplő besorolás és a nekik jog szerint járó besorolás szerinti illetmény közti különbözet címén, addig a napig, amíg a szabályos besorolásról szóló határozat meg nem születik;
- az alperest kötelezze az elsőfokú és a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Miután előzetesen rámutattak arra, hogy az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítéletben a fellebbezőket általánosan kezelte, figyelmen kívül hagyva egyéni helyzetüket, továbbá a fellebbezők által vitatott azon alaptételből indult ki, hogy a fellebbezők besorolása jogszerűségének megítéléséhez a megfelelő időpont a kinevezésük időpontja, fellebbezésük alátámasztására a fellebbezők két jogalapra hivatkoznak.

Első jogalapjukban a fellebbezők azt róják fel az Elsőfokú Bíróságnak, hogy helytelenül következtetett a tisztviselők személyzeti szabályzata XIII. melléklete 12. cikke (3) bekezdésének jogszerűségére. E tekintetben egyrészt a korábbi személyzeti szabályzat 10. cikkének az Elsőfokú Bíróság általi megsértésére hivatkoznak, amennyiben ez utóbbi a besorolási fokozatoknak az adott esetben végrehajtott megváltoztatását az új előmeneteli rendszerhez vezető átmeneti intézkedések eseti kiigazításának tekintette, ezzel igazolva a személyzeti szabályzati bizottsággal történő újabb egyeztetés hiányát, noha a besorolási fokozatok megváltoztatása lényeges – többek között pénzügyi – következményekkel jár az érintett személyek helyzetére nézve, és kellően indokolja az említett bizottsággal történő egyeztetést.

Másodsorban, ugyanezen jogalap alátámasztására, a fellebbezők a szerzett jogok elvének megsértésére hivatkoznak. Szemben azzal, amit az Elsőfokú Bíróság ítéletében megállapított, a releváns kérdés nem a kinevezéshez való szerzett jog léte volt, hanem kinevezés esetén a besoroláshoz való szerzett jog fennállása. Noha az nem vitatott, hogy a versenyvizsga-kiírás és az alkalmassági listára való felvétel nem eredményez felvételhez való jogot, azonban e versenyvizsga-kiírás és a listára való felvétel alapján a versenyvizsga résztvevői, és még inkább az alkalmassági listára felvettek jogot formálhatnak arra, hogy a versenyvizsga-kiírásban előírtaknak megfelelően bánjanak velük. Ez a jog volna az ellentételezése annak a kötelezettségnek, melyet a kinevezésre jogosult hatóság saját maga számára a versenyvizsga-kiírásban meghatározott, és ami megfelel a betöltendő állásokkal kapcsolatos igényeknek és a szolgálati érdeknek.

Harmadsorban a fellebbezők azzal érvelnek, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette az egyenlő bánásmód elvét azzal, hogy különbséget tett a 2004. május 1-je előtt illetve az ezen időpont után felvett tisztviselők között, mivel a versenyvizsga sikeres pályázói felvételének feltételes jellege nem sértheti a sikeres pályázók azon jogát, hogy tényleges felvételük esetén a versenyvizsga-kiírásban meghatározott, és ennek következtében az e

versenyvizsga összes sikeres pályázójára alkalmazandó besorolási szempontokra hivatkozzanak. Ráadásul az Elsőfokú Bíróság egyáltalán nem vizsgálta a szóban forgó tisztviselők két csoportja közti megkülönböztetés esetleges igazolhatóságát.

Negyedsorban a fellebbezők arra hivatkoznak, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette a bizalomvédelem elvét és elferdítette a bizonyítékokat. Az Elsőfokú Bíróságnak megküldött iratok ugyanis számos olyan bizonyítékot tartalmaztak, melyek azt az elméletet támasztották alá, hogy a fellebbezők ténylegesen pontos ígéretet kaptak versenyvizsga-kiírásban szereplő besorolásnak megfelelő felvételre.

Ötöd- és hatodsorban a fellebbezők azt róják fel az Elsőfokú Bíróságnak, hogy félreértelmezte a személyzeti szabályzat 5., 7. és 31. cikkének hatályát, és nem teljesítette a közösségi bíróságra háruló indokolási kötelezettséget sem.

Második jogalapjukban a fellebbezők vitatják a megtámadott ítéletet azon részében is, amelyben az Elsőfokú Bíróság arra hivatkozva utasította el a fellebbezők kinevezésére vonatkozó határozatok ellen benyújtott kereseteket, hogy noha az alperes elmulasztotta előzetes tájékoztatási kötelezettségét, e tájékoztatás hiánya önmagában nem vonja maga után a megtámadott határozatok jogellenességét. E tekintetben a fellebbezők a gondos ügyintézés, a gondoskodási kötelezettség, az átláthatóság, a bizalomvédelem, a jóhiszeműség, az egyenlő bánásmód és a beosztás és a besorolási fokozat egyenértékűsége alapelveinek egyidejű megsértésére hivatkoznak.

A Conseil d'État (Belgium) által 2007. október 24-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Association générale de l'industrie du médicament ASBL, Bayer SA, Servier Benelux SA, Janssen Cilag SA, Pfizer SA kontra Belga Állam

(C-471/07. sz. ügy)

(2008/C 22/40)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Conseil d'État (Belgium)

Az alapeljárás felei

Felperes: Association générale de l'industrie du médicament ASBL, Bayer SA, Servier Benelux SA, Janssen Cilag SA, Pfizer SA.

Alperes: Belga Állam.